

DECYZJA RADY 2013/43/WPZiB

z dnia 22 stycznia 2013 r.

w sprawie dalszych działań Unii wspierających negocjacje dotyczące traktatu o handlu bronią
w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła europejską strategię bezpieczeństwa, postulującą wprowadzenie porządku międzynarodowego opartego na skutecznym multilateralizmie. Za zasadniczy dokument, na którym opierają się stosunki międzynarodowe, europejska strategia bezpieczeństwa uznaje Kartę Narodów Zjednoczonych. Jednym z priorytetów Unii jest wzmocnienie Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) dzięki dostarczeniu instrumentów, które umożliwią jej spełnianie obowiązków oraz skuteczne działanie.
- (2) W dniu 6 grudnia 2006 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję 61/89 zatytułowaną „Ku traktatowi o handlu bronią: ustanowienie wspólnych międzynarodowych standardów przywozu, wywozu i przekazywania broni konwencjonalnej”, przez którą starało się poznać stanowiska państw członkowskich ONZ w sprawie ewentualnego traktatu oraz ustanowiło grupę ekspertów rządowych w celu dalszego analizowania tej kwestii, rozpoczynając tym w ramach ONZ prace nad traktatem o handlu bronią.
- (3) W dniu 2 grudnia 2009 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję 64/48 zatytułowaną „Traktat o handlu bronią”, na mocy której postanowiono zwołać w 2012 r. konferencję ONZ poświęconą traktatowi o handlu bronią, aby opracować prawnie wiążący instrument dotyczący najwyższych możliwych wspólnych standardów międzynarodowych w zakresie transferu broni konwencjonalnej.
- (4) W konkluzjach z dnia 11 grudnia 2006 r., 10 grudnia 2007 r., 12 lipca 2010 r. i 25 czerwca 2012 r. Rada z aprobatą przyjęła różne etapy prac nad traktatem o handlu bronią i wyraziła swoje maksymalne zaangażowanie na rzecz powodzenia negocjacji dotyczących nowego prawnie wiążącego instrumentu międzynarodowego, który powinien ustanowić najwyższe możliwe wspólne standardy międzynarodowe w celu uregulowania legalnego handlu bronią konwencjonalną; traktat ten powinien dotyczyć wszystkich państw członkowskich ONZ i z tego względu mógłby być powszechnie stosowany.
- (5) Aby propagować powszechność i znaczenie prac nad traktatem o handlu bronią, Rada przyjęła w dniu 19 stycznia 2009 r. decyzję 2009/42/WPZiB w sprawie wspierania, w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa, działań UE mających na celu promowanie w krajach trzecich procesu prowadzącego do zawarcia traktatu o handlu bronią⁽¹⁾, a w dniu 14 czerwca 2010 r. decyzję 2010/336/WPZiB w sprawie działań UE wspierających traktat o handlu bronią w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa⁽²⁾, zakładające zorganizowanie szeregu regionalnych seminariów poświęconym kwestiom globalnym. Celem tych działań informacyjnych było wspieranie działań przygotowawczych do planowanej na 2012 r. konferencji ONZ w sprawie traktatu o handlu bronią przez rozszerzenie zakresu dyskusji i przedstawienie konkretnych zaleceń, a także wspieranie państw członkowskich ONZ w rozwijaniu i pogłębianiu wiedzy fachowej w celu wprowadzenia skutecznych środków kontroli transferu broni po wejściu w życie traktatu.
- (6) Konferencję ONZ poświęconą traktatowi o handlu bronią zorganizowano w siedzibie ONZ w Nowym Jorku w dniach 2–27 lipca 2012 r., aby opracować prawnie wiążący instrument dotyczący najwyższych możliwych wspólnych standardów międzynarodowych w zakresie transferu broni konwencjonalnej. Konferencja nie była w stanie uzgodnić w ustalonym terminie dokumentu końcowego. Podczas tych negocjacji poczyniono jednak istotne postępy, co znalazło odbicie w projekcie tekstu traktatu przedłożonym w dniu 26 lipca 2012 r. przez przewodniczącego konferencji.
- (7) W dniu 7 listopada 2012 r. Pierwszy Komitet Zgromadzenia Ogólnego ONZ przyjął projekt rezolucji zatytułowanej „Traktat o handlu bronią”, w której postanowiono zwołać w dniach 18–28 marca 2013 r. w Nowym Jorku ostateczną konferencję ONZ w sprawie traktatu o handlu bronią, która ma się odbywać zgodnie z regulaminem przyjętym na konferencję w lipcu 2012 r., aby sfinalizować prace nad traktatem o handlu bronią na podstawie projektu tekstu traktatu, który został przedłożony przez przewodniczącego poprzedniej konferencji ONZ w dniu 26 lipca 2012 r.
- (8) Zważywszy na wyniki konferencji ONZ z lipca 2012 r., na działania ustanowione przez decyzje 2009/42/WPZiB i decyzję 2010/336/WPZiB oraz na potrzebę przyczynienia się do pomyślnego zakończenia negocjacji, Unia powinna nadal wspierać prace nad traktatem o handlu bronią, aby zapewnić doprowadzenie do bezwzględnego przyjęcia skutecznego i możliwego do wdrożenia prawnie wiążącego traktatu. Dalsze wsparcie, którego

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 39.⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 18.6.2010, s. 14.

Unia udziela pracom na rzecz traktatu o handlu bronią powinno się przyczynić do pomyślnego zakończenia negocjacji na konferencji ONZ w dniach 18–28 marca 2013 r. oraz do propagowania działań na rzecz wdrożenia w państwach trzecich, które musiałyby przestrzegać przyszłego traktatu o handlu bronią,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W celu wsparcia traktatu o handlu bronią Unia podejmuje działania mające następujące cele:

— wspieranie pomyślnego zakończenia negocjacji ONZ w sprawie traktatu o handlu bronią,

— wspieranie państw członkowskich ONZ w rozwijaniu i pogłębianiu wiedzy fachowej, aby wprowadzić skuteczne środki kontroli transferu broni w celu zapewnienia, aby przyszły traktat o handlu bronią miał po wejściu w życie jak największą skuteczność.

2. Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, Unia realizuje następujący projekt:

— zorganizowanie dwóch seminariów dla ekspertów rządowych w celu ułatwienia finalizacji negocjacji w sprawie przyszłego wprowadzenia w życie traktatu o handlu bronią.

Szczegółowy opis projektu, o którym mowa w niniejszym ustępie, znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wdrożenie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („Wysoki Przedstawiciel”).

2. Techniczną realizacją projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 2, zajmuje się Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji („konsorcjum”).

3. Konsorcjum wykonuje to zadanie pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje z konsorcjum niezbędnych uzgodnień.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 160 800 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu zawiera umowę o finansowaniu z konsorcjum. Umowa ta zobowiązuje konsorcjum do zapewnienia wyeksponowania wkładu Unii stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, w możliwie najszybszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach z tym związanych i o dacie zawarcia umowy o finansowaniu.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel informuje Radę o wykonaniu niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań składanych po zorganizowaniu każdego z seminariów. Sprawozdania przygotowuje konsorcjum; stanowią one podstawę do dokonania przez Radę oceny.

2. Komisja dostarcza informacji na temat aspektów finansowych realizacji projektu, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa 24 miesiące po dniu zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub sześć miesięcy po dniu jej przyjęcia, jeżeli w tym okresie nie zostanie zawarta umowa o finansowaniu.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 stycznia 2013 r.

W imieniu Rady

M. NOONAN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PROJEKT, O KTÓRYM MOWA W ART. 1 UST. 2**1. Cel**

Ogólnym celem niniejszej decyzji jest wspieranie pomyślnego zakończenia negocjacji ONZ w sprawie traktatu o handlu bronią oraz wspieranie państw członkowskich ONZ w przygotowaniach do osiągnięcia pełnego wdrożenia traktatu o handlu bronią po jego wejściu w życie.

2. Opis projektu**2.1. Cele projektu**

Projekt będzie wspomagał wysiłki Unii na rzecz wspierania zakończenia negocjacji w sprawie traktatu o handlu bronią, który „ustanowi najwyższe możliwe wspólne standardy międzynarodowe w celu uregulowania legalnego handlu bronią konwencjonalną” i w efekcie „sprawi, że handel bronią stanie się bardziej odpowiedzialny i przejrzysty, przyczyniając się w ten sposób do wzmocnienia pokoju i bezpieczeństwa, stabilizacji regionalnej oraz trwałego rozwoju społecznego i gospodarczego”. W szczególności projekt:

- przyczyni się do wypracowania mocnego i merytorycznego traktatu o handlu bronią na podstawie projektu tekstu traktatu z dnia 26 lipca 2012 r.,
- będzie kontynuacją działań Unii służących zachęcaniu państw trzecich, aby wspierały opracowanie i wdrożenie prawnie wiążącego traktatu o handlu bronią, ustanawiającego międzynarodowe wspólne standardy światowego handlu bronią konwencjonalną,
- będzie propagował starania Unii na rzecz wzmocnienia środków kontroli transferu broni w państwach trzecich, oraz
- będzie wspierał działania państw trzecich podejmowane na szczeblu krajowym w celu osiągnięcia pełnego wdrożenia traktatu o handlu bronią po jego wejściu w życie.

2.2. Rezultaty

Realizacja projektu przyniesie następujące rezultaty:

- stworzone zostanie forum dla grupy głównych czynników rządowych mających pomagać państwom członkowskim ONZ przygotować się do konferencji ONZ w sprawie traktatu o handlu bronią, która ma się odbyć w marcu 2013 r. oraz pomóc państwom w przygotowaniach do szybkiego wejścia w życie tego traktatu i jego pełnego wdrożenia. Forum to będzie także analizować sposoby koordynowania aktualnych działań w dziedzinie międzynarodowej pomocy na rzecz wzmocnienia środków kontroli wywozu broni oraz maksymalizacji ich skuteczności,
- opracowane zostanie 20-stronicowe sprawozdanie. W sprawozdaniu tym zostaną nakreślone sposoby korzystania z prowadzonych obecnie przez Unię i społeczność międzynarodową działań informacyjnych i pomocowych w celu wspierania starań podejmowanych przez państwa trzecie na rzecz wprowadzenia środków kontroli transferu broni, które spełniają wymogi określone w traktacie o handlu bronią.

2.3. Opis działań

Aby osiągnąć cele przedstawione w pkt 2.1, projekt ten będzie obejmował trzy działania: dwa seminaria i sprawozdanie.

2.3.1. Seminaria dla przedstawicieli rządów

Projekt przewiduje zorganizowanie dwóch dwudniowych stacjonarnych seminariów dla 30–40 ekspertów rządowych. Miejsce i czas każdego z tych seminariów zostaną określone w porozumieniu z Wysokim Przedstawicielem i stosowną grupą roboczą Rady.

a) Struktura seminariów

Podczas obu seminariów przewidywane są dyskusje dotyczące szeregu kwestii, w tym:

- sposobów osiągnięcia pomyślnego zakończenia negocjacji w sprawie traktatu o handlu bronią na konferencji ONZ w marcu 2013 r., na podstawie projektu tekstu traktatu z dnia 26 lipca 2012 r.,
- środków służących zapewnieniu możliwie najszybszego wejścia w życie traktatu o handlu bronią,
- najlepszych praktyk w zakresie krajowej, regionalnej i międzynarodowej pomocy w celu wspierania działań prowadzących do wejścia w życie traktatu i jego pełnego wdrożenia,
- prawnych, technicznych i finansowych elementów potrzebnych do zapewnienia rozwoju krajowych systemów niezbędnych do wypełnienia zobowiązań wynikających z traktatu o handlu bronią.

Przed każdym z seminariów zostanie przygotowany dokument zawierający zagadnienia do rozważenia nakreślający kwestie, które mają być omawiane. Przygotowane zostanie podsumowanie seminariów; zostanie ono przekazane Wysokiemu Przedstawicielowi i stosownym grupom roboczym Rady tuż po zakończeniu seminariów.

Szczegółowy i ostateczny program seminariów zostanie określony w porozumieniu z Wysokim Przedstawicielem i stosowną grupą roboczą Rady.

b) Uczestnicy seminariów

Uczestnikami seminariów będą między innymi przedstawiciele rządów wybranych państw członkowskich ONZ uczestniczących w negocjacjach w sprawie traktatu o handlu bronią (do 40 osób). Szczegółowy i ostateczny wykaz uczestników każdego z tych seminariów zostanie określony w porozumieniu z Wysokim Przedstawicielem i stosowną grupą roboczą Rady.

2.3.2. Sprawozdanie dotyczące pomocy w zakresie wdrażania traktatu o handlu bronią udzielanej państwom trzecim przez Unię i społeczność międzynarodową

Po zakończeniu każdego z seminariów opublikowane zostanie 20-stronicowe sprawozdanie, w którym nakreślone zostaną sposoby rozwijania i rozszerzania prowadzonych obecnie przez Unię i społeczność międzynarodową działań informacyjnych i pomocowych w celu wzmocnienia środków kontroli transferu broni, aby pomóc państwom członkowskim ONZ wypełniać zobowiązania wynikające z traktatu o handlu bronią. Głównym celem sprawozdania będzie zalecenie środków służących wspieraniu szybkiego wejścia w życie traktatu o handlu bronią.

Celem sprawozdania będzie pomoc w rozważaniach poświęconych przyszłym działaniom informacyjnym i pomocowym wspierającym wdrożenie traktatu o handlu bronią. Przewiduje się, że sprawozdanie to będzie publicznie dostępne zgodnie z decyzją Rady i zapewni stałe wyeksponowanie wkładu Unii w zapewnienie opracowania mocnego i merytorycznego traktatu o handlu bronią.

3. **Okres realizacji**

Okres realizacji projektu wynosi 12 miesięcy od dnia zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3.

4. **Beneficjenci**

Beneficjentami tego projektu będą państwa członkowskie ONZ, ze szczególnym uwzględnieniem organów państwowych odpowiedzialnych za formułowanie krajowych polityk w dziedzinie traktatu o handlu bronią i jego przyszłego wdrożenia. Wybór konkretnych państw beneficjentów zostanie określony w porozumieniu z Wysokim Przedstawicielem i stosowną grupą roboczą Rady.

5. **Instytucja realizująca**

Techniczne wykonanie niniejszej decyzji Rady zostanie powierzone konsorcjum. Konsorcjum będzie wykonywać swoje zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. Konsorcjum zapewni eksponowanie wkładu Unii stosownie do jego wielkości.
